

[Energiministeren]

delse er naturligvis fortsat at afsætte så meget som muligt af gassen til kunder, der i dag anvender olie.

Der er i høj grad grund til at være tilfreds med, at elværkerne har medvirket aktivt til at løse en væsentlig samfundsopgave: at få afsat den naturgas, som vi er forpligtede til at aftage, og som det ikke er muligt at afsætte til anden side.

Jeg er heller ikke enig i, at ledelsen af Elsam og Elkraft ganske selvbestaltet har indgået en aftale med D.O.N.G. A/S. Begge el-sammenslutninger har lovligt og demokratisk valgt bestyrelser, hvor aftalen forelægges til godkendelse.

Som det fremgår, finder jeg det helt ubegrundet på baggrund af denne sag, hvor elværkerne har medvirket aktivt til at løse en væsentlig samfundsopgave, at tage initiativer med henblik på at gribe ind i de organisatoriske forhold i elsektoren.

Spm. nr. S 515

Til *ministeren for skatter og afgifter* (10/5 84) af:

Thoft (SF):

»Agter ministeren at ajourføre reglerne for fradrag for dobbelt husførelse?«

Begrundelse

Reglerne for fradrag for dobbelt husførelse er fra en tid med fuld beskæftigelse og andre samlivsformer end de nuværende. Det betyder, at reglerne, som de i dag administreres, kommer til at virke helt tilfældige og urimelige.

I et svar til Hillerøds ligningskommission den 10. april 1984 har ligningsrådet afvist at ajourføre den vejledende anvisning om fradrag for dobbelt husførelse.

I de nuværende regler tillades fradrag for dobbelt husførelse kun i de tilfælde, hvor gifte skatteydere på grund af deres erhverv må leve midlertidigt adskilt. Ligningsmyndighedernes fortolkning af reglerne levner (mindst) 3 grundlæggende problemer, som bør rettes:

For det første kan en enlig (forsørger) (enke), som midlertidigt og på grund af sit arbejde må opretholde to husholdninger sammen med sine teenagebørn, ikke få ret til fradrag for dobbelt husførelse på trods af, at

der uomtvisteligt er tale om den samme merudgift som i de tilfælde, hvor to ægtefæller må leve adskilt på grund af den enes udenbys arbejde.

For det andet kan samlevende, som har boet sammen i mange år og opretholder fælles økonomi, ikke få ret til fradrag for dobbelt husførelse, fordi de ikke har papir på hinanden, på trods af at udgiften ved opretholdelse af to husholdninger ikke bliver mindre, fordi vielsesattesten mangler. Hvis man stiller krav om, at samlivet skal have en vis varighed, og at der i praksis skal opretholdes fælles økonomi, skulle misbrug sagtens kunne undgås.

For det tredje stiller bekendtgørelsen krav om, at den dobbelte husførelse skal være midlertidig. I praksis er dette fortolket som en periode, der kun undtagelsesvis kan udstrække sig mere end over to år. I en periode med fuld beskæftigelse vil der også med rimelighed være en forventning om, at ægtefællerne i løbet af en periode på to år kan få arbejde i samme by. Men som beskæftigelsessituationen er i dag, gælder dette ikke længere. Også på dette punkt bør der derfor ske en ajourføring af reglerne.

Spørgeren skal derfor indtrængende opfordre ministeren til at ajourføre de bestående regler for fradrag for dobbelt husførelse, således at disse fortsat er i overensstemmelse med samfundsudviklingen.

Svar (17/5 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Frdrag for dobbelt husførelse gives efter en anvisning fra ligningsrådet til skatteydere, der på grund af enhver midlertidigt afholder dobbelt husførelse. Frdraget gives som et standardfradrag eller som et fradrag for de faktiske, dokumenterede merudgifter.

Frdraget gives efter praksis kun til gifte skatteydere. Østre landsret har i en dom af 1978 tiltrådt, at frdraget kun gives til gifte skatteydere.

Den oprindelige baggrund for frdraget må antages at være, at man har anset det for rimeligt at give ægtefæller, der dengang blev sambeskattet fuldt ud, en vis lempelse, når de af hensyn til deres erhverv midlertidigt ikke opretholdt fælles husførelse. Frdraget har været uændret også efter indførelsen af kildeskatten, hvor der blev indført en vis